

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2021. január 31.
(vasárnap)**

Horváth Géza

KI TARTOZIK ISTEN NÉPÉHEZ?

Énekek: 425, 463

Alapige: Zakariás 8,23

„Ezt mondja a Seregeknek Ura: E napokban lesz az, hogy a minden nyelvű pogányok közül tíz ember ragad egy zsidó férfiúba, s ragad annak ruhája szélébe, mondván: Hadd menjünk veletek, mert hallottuk, hogy veletek van az Isten!”

Imádkozzunk!

Istenünk, hálaadással köszönjük meg, hogy nemcsak Ábrahám Uraként, hanem mennyei Édesatyánkként szólíthatunk meg Téged, akiről az előbb azt énekeltük, hogy „mindenható vagy és örök szeretet”. Köszönjük Neked, Atyánk, hogy ennél sokkal többet tudhatunk Rólad a kijelentésből, ami a kezünkben lehet, ahol bemutatkoztál és bemutatkozol az embernek. Köszönjük azt is, hogy ha mi elhittük és megismertük, hogy Te valóban ilyen Isten vagy, és Jézus Krisztusban szemlélhettük mindazt a szeretetet, irgalmat, könyörületet, kegyelmet, ami Őbenne megjelent.

Köszönjük Neked, hogy ezen a délelőttön is Hozzád fordulhatunk. Elsősorban engedd meg, hogy a Te neved dicséretével forduljunk Hozzád, szeretnénk szentséges lényedet magasztalni, áldani és dicsőíteni! Köszönjük, hogy nemcsak méltó vagy erre, hanem jogos is ez, hiszen mi erre teremtettünk, hogy Téged magasztaljunk és Téged dicsőítsünk. Köszönjük, hogy ezt a drága magasztalást és dicsőítést Jézus Krisztusban kaphatjuk vissza, újjászülő kegyelme által kezdhet el ez ember ismét Téged magasztalni és dicsőíteni. Köszönjük, ha nekünk ezt a drága ajándékot megadtad, és hogy hűségesen hordozol és tartasz meg bennünket lelki értelemben és testiképpen is.

Kérünk, hogy ezen a délelőttön is hadd lehessünk „egy nép és egy sereg”, mindazok, akik hallják itt az ígét! Köszönjük, hogy Előtted borulhatunk le. Ál-

KI TARTOZIK ISTEN NÉPÉHEZ?

---

dunk Téged azért, hogy Jézus Krisztusban egy testté kereszteltettünk meg, így együtt borulhatunk le Előtted, és kérhetünk Tőled kijelentést, útmutatást az Ige alapján. Könyörülj meg ezért igehirdetőn és igehallgatókon egyaránt! Szentlelked által világosítsd meg elménket a tiszta evangéliummal!

Ámen.

Igehirdetés

Kedves Testvérek! Bizonyára velem együtt többen megállapították, hogy amikor Zakariás könyvét olvassuk, akkor nem értünk mindent, és így fogadjátok el azt, hogy megmagyarázni sem tudunk mindent. Ez az igevers is fényes bizonyítéka annak, hogyha egy ígét nem értünk, akkor az egész Szentírás üzenetét kell megnéznünk és segítségül hívnunk abban, ami Isten kegyelme által a miénk lesz. És hisszük, hogyha az egész Szentírást nézzük, akkor sokkal világosabb lesz előttünk.

Egy prófécia van a mostani igében, hiszen így kezdődik: *„Ezt mondja a Seregeknek Ura: E napokban lesz az...”* Sokan kérdezhetik, hogy vajon mikor történik meg mindaz, amiről Zakariás írt. Esetleg nem történt-e már meg eddig? Zakariás prófécijától kezdve már sok évszázad telt el a mai korunkig. Vajon beteljesedett-e már ez a prófécia? Eszembe jutott, amikor Jóel prófétál, hogy *„azokban a napokban”* – az például beteljesedett pünkösdkor, hogy – *„kiöntöm Lelkemet minden testre”*. Amikor Zakariás is prófétál, akkor eszünkbe juthat például a pünkösdi történet. Amikor Péter apostol hirdeti az ígét, ott van az a hatalmas tömeg *„minden ágazatból és nyelvből és népből”,* és ott a 2. fejezetben azt olvassuk, hogy akik pedig hittek beszédének, *„megkeresztelkedtek, és hozzájuk csatlakozott azon a napon mintegy háromezer lélek”*. Itt is erről van szó: hirdetik Isten ígétét, és vannak, akik ehhez csatlakoznak. Testvérek, gondoljunk bele abba, hogy sokan beszélnek arról, hogy az utolsó napokban majd lesz egy nagy zsidó ébredés. Esetleg erre vonatkozna-e ez a kijelentés, hogy lesz idő, amikor egy júdeaiba tízen kapaszkodnak bele, és azt mondják, hogy *„hadd menjünk veletek, mert ... veletek van az Isten”,* és a Római levél megfelelő igéi alapján gondolják ezt sokan.

Testvérek, amit én most szeretnék kiemelni, az nem a Római levél magyarázata, hanem inkább az, amit csak ebben az igében látunk és tudunk. Mert itt én nem egy zsidó ébredést látok, hanem sokkal inkább egy pogány ébredést, hiszen azt mondja Isten ígéje, hogy egy júdeaiba tízen fognak belekapaszkodni mindenféle pogány népek közül. Inkább egy olyan ébredést látok, amelyben a pogányoknak egy viszonylag nagy serege kapaszkodik bele majd a júdeaiakba vagy azok közül némelyekbe, és azt mondják, hogy veletek szeretnénk menni, *„mert hallottuk, hogy veletek van az Isten”*. Ez egy csodálatos ébredés, ha valaki meghallja, mikor Isten Szentlelke ezt elvégzi a szívben, és azokkal együtt akar menni, akik mennyei célok felé haladnak előre a keskeny úton. És, testvérek, nem azért akar 1-1 júdeaival menni ez a 10 ember, akibe egyenként belekapaszkodnak, mert ők zsidók, hanem ami miatt velük akarnak menni, az, hogy velük van Isten. *„Hadd menjünk veletek, mert hallottuk, hogy veletek van az*

Isten!” Ezt úgy értettem meg, hogy akik el akarnak indulni a pogányok közül, és csatlakoznak egy júdeaihoz, azok azért csatlakoznak, mert ott van Jézus. Hiszen tudjuk Isten ígéből, legalább 2 helyen jelenti ki Isten ígéje, hogy Isten Jézus Krisztusban van velünk. *„Immánuelnek nevezik, ami azt jelenti: Velünk az Isten!”* (Máté 1,23) *„Ímé, a szűz fogan méhében, és szül fiat, s nevezi azt Immánuelnek.”* (Ézsaiás 7,14) Éppen ezért szoktuk mondani, Testvérek, hogy az a zsidó ember, aki nem hisz Jézusban, mert még várja az Ő eljövételét, legalább a prófétának higgyen, legalább az Ószövetségben higgyen, mert ott a kijelentés. (Zárójelben jegyzem meg, hogy az új fordításban úgy van: *„íme, egy fiatal nő terhben van”*. A héber szó megengedi, de a Biblia egészéből viszont Károli nagyon jól fordította, mert kiemeli, hogy szűz, vagyis férfit nem ismert. Mert akkor jön a kérdés: hogyan is fogant a mi Megváltónk testileg, az Úr Jézus Krisztus? Tehát, így helyes, hogy *„ímé, a szűz fogan méhében”*.) És Ő lesz az Immánuel azért, mert Őbenne és Őáltala van velünk Isten.

Beszéljünk arról, hogy amely lelki mozgalmat ébredésnek lehet nevezni, az mind Jézus köré csoportosul. Lelki megmozdulásnak lehet nevezni azt a közösséget, amely Biblia szerinti, mert ott Jézus Krisztusnak kell lennie a közepén! Nem az a fontos, hogy ki milyen származású, hanem az, hogy ki van ott, mert ott van az Úr, ott van Jézus Krisztus. És akinek ez felragyog, az meg fog hajolni Előtte, és vallja, hogy *„Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére”*. Adja az Úr, hogy valóban ezt lássák meg sokan!

Testvérek, nagyon fontos tanítása ennek az ígének az, hogy nemcsak arról van szó, hogy ők csatlakoztak Jézushoz, hanem inkább arról, **hogy Jézus csatlakozott hozzájuk**, *„mert veletek van az Isten”*. Az Úr odalépett melléjük, az Úr csatlakozott hozzájuk. Az Úr odaígérte az Ő jelenlétét, hogy *„ott vagyok közöttük”*. És ezt csak olyan közösségre mondta, ahol az Ő nevében gyűlnek egybe, én *„ott vagyok közöttük”*. Igen, Testvérek, az Ige üzenete arról beszél, hogy a pogányok közül sokan, *„a minden nyelvű pogányok közül tíz ember ragad”* meg egy zsidó férfiút, és annak ruhája szélébe kapaszkodva azt mondja: *„hadd menjünk veletek, mert veletek van Isten”*. Éppen ezért nem hozzájuk akar csatlakozni elsősorban, hanem ehhez az Úrhoz, aki ott van közöttük, de elengedhetetlen, hogy a másikhoz is csatlakozzon. Ez adja meg számunkra az egyház csodáját – amiről Pál apostol ír az Efézusi levélben –, ami azt jelenti, hogy ott van az Úr, hogy közösségünk van Krisztussal, és közösségünk van egymással, aminek a legfontosabb eleme Krisztus, aki az egyház feje, és aki az egyház alapja.

„Hadd menjünk veletek”: ez az én számomra mindig azt is jelenti, hogy ahhoz a lelki közösséghez kell és érdemes csatlakozni, ahol ott van Jézus. Lehet, hogy ez sokaknak nem szempont, pedig a Biblia alapján ez az egyetlen szempont, hogy ahol ott van Krisztus, ahhoz a lelki közösséghez csatlakozni kell! És mit jelent ez, Testvérek? Ez azt jelenti, hogy aki ahhoz a közösséghez csatlakozik, ahol ott van Krisztus, annak el kell hagynia addigi közösségét, ahol nem volt ott az Úr, ahol nincs ott Krisztus. Mondok rá egy példát. Pál apostolnak is el kellett hagynia azt a közösséget, ahol nem volt ott Krisztus. Azt mondja a maga hitvallásában: én üldöztem a Krisztus egyházát. Nem véletlen, hogy a zsidó

KI TARTOZIK ISTEN NÉPÉHEZ?

---

vezetők akkor lepődtek meg, mert mi az, hogy az a Krisztus egyháza! Mi azt hittük, hogy a miénk a Krisztus egyháza. Üldöztem a Krisztus egyházát. Nem vagyok méltó semmire. És amikor Anániás bevezeti Damaszkuszba a hívókhöz Pál apostolt, bár nehezen fogadják, azért mégis megölelik, mert ahhoz a közösséghez csatlakozik, ahol ott van Krisztus. És lehet, Testvérek, hogy ezeknek a pogányoknak is volt valamiféle vallása, akik csatlakoztak ezekhez a júdeaiakhoz, de azt akkor elhagyták. Lehet, hogy azt megtagadták, mert meg kellett tagadni, de semmiképpen nem sajnálták, mert meglátták, hogy azoknál, akikhez csatlakozunk, ott van Krisztus.

Hányszor hallottam a szolgálatom alatt, mikor ilyenről volt szó, hogy hát, tiszteletes úr – mondta nekem valaki –, én ebbe születtem, ebben akarok meghalni is. A Biblia arról beszél, hogy a pogány csatlakozik ahhoz a közösséghez, ahol ott van Krisztus, azokhoz, akikkel Krisztus együtt menetel, akikkel Krisztus vállalja a közösséget, amelyet óv és véd, mint szeme fényét, akiket megtart, és akiket a bűnbocsánatban részesít állandóan, akikért közbenjár az Atya színe előtt, akik az Ő szerelmes népe, akik az Ő menyasszonyai, mint Vőlegénynek. Igen, Testvérek, mi bűnben születünk. Nem vallásban születik valaki, nem valahova születik valaki: mi a bűnbe, kárhozatba, pokolba születünk, de ebből van kiút!

Ilyet is szoktam hallani: ha valaki nem olyan lelki közösséghez tartozik, ahol Krisztus van a középén, akkor azt szokták mondani, hogy tetszik tudni, neki az a kedves. De nem azt kell nézni, hogy nekem mi kedves, hanem hogy az Úrnak mi kedves! A mi mennyei Atyánk azt mondta, hogy „*ez az én szerelmes Fiam, akiben én gyönyörködöm!*” Ezért, ahol ott van Krisztus, abban az Atya gyönyörködik. Ahol meg nincs Krisztus, onnan éppen úgy kivonul, mint az ezékieli igében, amikor a Köbod Jahve, Isten dicsősége – folyik a szertartás úgy, ahogyan az elő van írva –, csak Isten kivonul a templomból, és otthagyja őket, mert a templomban ott van egy nagy utálatos bálvány. És Isten azt mondja, hogy nem osztozunk. Köbod Jahve kivonul, és elhagyja a templomot. Képzeljük el, hogy egy nép, akiről azt mondja Pál apostol, meg azt mondja az Ige, hogy övék az ígéretek, a próféták, az atyák, a szövetség, és nem lehet elmondani, hogy övék a Krisztus, övék az Úr, mert kivonul a templomból! Mindig nagy kegyelem az, amikor Isten bevonul valahova, bemegy egy közösségbe!

Az Ószövetségben ennek már vannak kicsiny kezdetei. Gondoljatok Ráháb történetére! A parázna nő, aki azt mondja a kémeknek, hogy hallottuk, hogy a ti Istenetek milyen hatalmas Isten. Ha majd eljöttök, vigyetek magatokkal! Ott is egy ilyen kapaszkodás van. Vagy gondoljatok Ruthra, aki azt mondja az anyósának, hogy „*ne unszolj, hogy elhagyjalak, ... mert ahova te mégy, oda megyek, ... néped az én népem, és Istened az én Istenem!*” És el kell hagynia Moáb isteneit. „*Néped az én népem, és Istened az én Istenem.*” Az Efézus 2,13-15 csodálatosan beszél erről – vagy amikor a mi Urunk Jézus Krisztus azt mondja, hogy más akolból való juhaim is vannak nekem –, Pál boldogan állapítja meg, hogy ledöntötte a válaszfalat, és Istennek népévé lesz az, ahol ott van Krisztus, akikkel együtt menetel a dicsőség Ura és Királya.

Abban a közösségben érdemes lenni, ahol ott van Krisztus. És akik belekapaszkodnak egy júdeaiba, azok ezzel okolják meg, és nem azt mondják, hogy mert ti olyan nagyszerűek vagytok, ti olyan szent életet éltek, hanem azt mondják: „*mert veletek van az Isten*”. Aki nem akar jönni, az mindig arra hivatkozik, hogy: mert ilyenek a papok, mert olyan az egyház, és lehetne sorolni, vagy ilyen a pasaréti gyülekezet. Olyan, mint amilyen a korinthusi, a Galácia vidékének gyülekezetei, a thesszalonikai, éppen olyan! Vagy olyat is hallottam, hogy azért nem megyek, mert „az” ott van. Amikor nem lesznek ilyen szempontok, Testvérek, hanem csak az lesz a döntő, hogy ott van-e Krisztus, ott van-e az Úr, akkor megjelenik közöttük Krisztus. Milyen csoda! Azt nézd, hogy ott van-e az Úr! Ne azt, hogy milyen a lelkész, a presbiter vagy a gyülekezeti tag, hanem azt, hogy ott van-e Krisztus, mert ez a döntő, nekem ott a helyem, ahol ott van Krisztus. És tudjátok, aki nincs közöttünk, aki nincs egy biblikus gyülekezetben, azzal az a baj, hogy ott nincs, ahol Krisztus van. Krisztus ott van, miközben ő nincs ott. Mint Tamás annak idején a Bibliában. Tamás nem volt közöttük azon az estén, amikor Krisztus megjelenik a bezárt ajtóknak ellenére, és megmutatja magát, hogy Ő él. És valaki ebből kimarad, mert ő nincs ott, ahol Krisztus van.

A héten kezembe került – most mondhatnám, hogy egészen véletlenül, de – nem véletlenül, a La Rochelle-i hitvallás. Ez talán az első megfogalmazott református hitvallás 1559-ből. Tudjátok, hogyan kezdődik a franciák csodálatos hitvallása? Idézem: „Mindazon franciák közös hitvallása, akik a mi Urunk Jézus Krisztus evangéliumának tisztasága szerint akarnak élni.” Tehát milyen ez a sereg, akár júdeai, akár pogány? Mindegy, honnan jött, mert az a fontos, hogy hova megy. Nem az a fontos, honnan jött, hanem az, hogy hova tart! Mert látjátok, itt az igében az van, hogy Isten népe tart valahova, „*hadd menjünk veletek!*” *Isten népe mennyei célok felé igyekvő nép.* És az a döntő, hogy úgy akarnak élni, hogy közöttük ott van Krisztus. Ezért az egyház etikája ezen alapul, Testvérek! Egy gyülekezet élete ezen nyugszik, hogy mi úgy akarunk élni, hogy közöttünk van Krisztus! Úgy akarunk egymással beszélni, hogy közöttünk van Krisztus, mert veletek van az Úr! Úgy akarjuk rendezni a rendeznivalót, intézni az ügyeinket, úgy akarunk egymásnak bocsánatot adni, vagy bocsánatot kérni a másiktól, hogy ott van Krisztus. És elgondoltam, hogy mindazon franciák közös hitvallása, akik Jézus Krisztus szerint akarnak élni, az evangélium tisztasága szerint, de őnekik is volt egy vallásuk azelőtt, ők is közösségben voltak azelőtt. Csakhogy egy megromlott vallásban, és éppen ezért egy egészségtelen lelki életet élő közösségben, és egyszer elhatározták, hogy másképp akarnak élni. Tulajdonképpen ez a megtérés, Testvér, amikor először megérinti a szívedet az, hogy én Jézus Krisztus evangéliuma szerint akarok élni. Mert ez köti össze őket. Mi köti össze a júdeait meg azt, aki belekapaszkodik? Az, hogy ott van az Úr! Ez köti össze őket, ez a legnagyobb kapocs, Testvérek.

Aztán hadd szóljak még arról: „*hadd menjünk veletek, mert hallottuk, hogy veletek van az Úr!*” Fordítsuk le ezt a mai életünkre, és kérdezze meg tőlünk Isten Lelke, hogy vajon nekünk van-e ilyen kisugárzásunk! Vajon belénk lehet-e kapaszkodni? Jézus Krisztus beszél arról a Hegyi beszédben, hogy „*lássák a ti*

KI TARTOZIK ISTEN NÉPÉHEZ?

---

jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat”. És itt, ebben a zakariási igében mit olvasunk? Itt nem azt olvassuk, hogy a júdeaiba azért kapaszkodnak bele, mert **láttuk**, hogy veletek van az Úr, hanem azért, *„mert hallottuk, hogy veletek van az Isten*”. Mit jelent ez, Testvérek? Ez azt jelenti, hogy ne azért kövess egy hívőt, aki Jézus Krisztusé, mert látod az életét, bár Isten azt is megadhatja, hanem azért, és intsen ez bennünket, Testvérek, hanem azért, mert hallottuk tőletek, hogy veletek van az Úr! Ezt nagyon sok bibliai ige alátámasztja, Testvérek. Annak van missziói kisugárzása, akár közösség, akár egyén, ahol Krisztust hirdetik. Mert a hit ebből a hallásból lesz majd. Jó, ha eléjük tudjuk élni a Krisztust, de amit nem kerülhetünk meg, az az, hogy hirdessük Krisztust! *„Mi pedig Krisztust prédikáljuk, mint megfeszítettet.*” Nemcsak az életét kell nézni valakinek, hanem hinni annak az igének, amit mond! Ezért fogalmazták meg a reformátorok úgy, hogy az emberi eszköz jó, ha tiszta az Úr kezében, de Isten igéje nincs is ehhez kötve. Nézzétek meg azt a tökéletlen prófétát – csak azért, hogy ne magamról szóljak –, nézzétek meg Jónást, milyen engedetlen. Nagy nehezen elmond egy mondatot: *„még negyven nap, és elpusztul Nínive*”, és erre Ninivének a nagy része megtér, és elfogadja hitben, *„mert hallottuk...”* *„Mi módon hisznek pedig abban, aki felől nem hallottak?”* A hívő egyetlen dolgot nem tehet meg, mert az Ige kötelezi erre, azt, hogy ne beszéljen arról a Krisztusról, aki életének része, aki szívének lakója, hogy arról a Krisztusról ne beszéljen, nem teheti! Az öreg János apostolt sokszor idézem, mert nagyon szeretem a leveleit, aki azt mondja, hogy mi hallottuk, láttuk, stb., hirdetjük nektek. És nem azt mondja, hogy nézzetek ránk! János nem azt mondja, hogy nézzetek meg; hitben megvénültem, megöregedtem, hanem azt mondja, hogy nézzetek Krisztusra, nézzetek az élet fejedelmére, nézzetek a mi drága Megváltónkra, nézzetek a golgotai keresztre, *„hirdetjük nektek, hogy nektek is közösségetek legyen velünk, és pedig a mi közösségünk az Atyával..!”* Kötelessége a hívő gyülekezetnek, ahol Krisztus ott van, hogy hallja meg minden ember az Immánuel minden bűnön és emberin átívelő drága evangéliumát!

Akik még nem indultak el, azok felé is hadd legyen ez bátorító üzenet vagy biztatás, Testvérek, mert lehet, hogy valaki úgy hallgatja az igehirdetésünket, hogy ő még nem csatlakozott, ő még nem kapaszkodott bele senkibe, hogy *„hadd menjünk veletek*”. Akkor hadd biztassam, és hadd mondjam neki, hogy szeretnék téged magunkkal vinni, jöjj velünk, nyugodtan kapaszkodj belénk, nem fogunk lerázni magunkról! Bátorodjék meg a szíved, és lásd meg, hogy mi nem magunkkal dicsekszünk, hogy milyenek vagyunk, hanem azzal az Úrral, aki közöttünk van, és aki vállalta a velünk való közösséget!

És végül, kedves Testvérek, néhány mondatban szeretnék szólni arról is: *„hadd menjünk veletek”!* Isten népét pontosan ez különbözteti meg a világtól, hogy egy olyan nép Isten népe, amelyik haladni akar, amelyik útközben van, amelyik nem áll meg, mert nincs ideje megállni, nincs ideje pihenni, nincs ideje a különböző dolgokon filozofálni, mert Istentől rendelt feladata és küldetése van. Tehát, Isten népe úton járó, mozgásban levő nép, mennyei cél felé siető nép. Adja meg az Úr, Testvérek, hogy mi se álljunk meg a boldog cél előtt, és

hogy mi is tudjuk hirdetni a Szabadítót, és Szentlelke által indítson bennünket arra, hogy ne csak hallják tőlünk, hanem ezen felül még lássák is, hogy mi valóban „*Öbenne élünk, mozgunk és vagyunk*”! Legyünk ilyen közösség mi is, mint gyülekezet, ilyen menny felé tartó boldog sereg, akik készek azokat befogadni, akik jöjjenek bárhonnan, de belénk kapaszkodnak, és azt mondják: „*hadd menjünk veletek*”, mert veletek van az Úr! Hogy elérkezzünk abba a boldog dicsőségbe, amelyről a Jelenések könyve ír, hogy van ott egy nép, és az a jellemzője ennek a népnek, hogy „*Isten lesz velük, az ő Istenük*”! Ahol az Isten sátora az emberekkel lesz, ahol „*Isten lesz velük, az ő Istenük*”, örökké szemlélik az orcáját, „*neve homlokukon lesz*”, élet vizének folyója húsít és ad életet, és ez a nép örökké ebben lesz.

Testvérek, milyen szomorú, hogy vannak, akik le fognak maradni erről! Mert nem mondja az Ige, Testvérek, hogy mindenki bele fog kapaszkodni, és a zsidókról sem mondja Isten igéje, hogy mindenkibe bekapaszkodnak. Csak lesznek olyanok, akik Jézus Krisztusban lesznek, lesznek olyanok, akiknek felragyog Krisztus, és jönnek a pogányok közül is. Az apostoli korban milyen boldogság lehetett ez, amikor kezdett úgy beteljesedni, hogy jön Kornéliusz, meg jön a házanépe, jön a szerecsen komornyik, és az első keresztyének olyan csodálva látják, hogy nekik „*is adott Isten megtérést az életre*”! Ilyen közösség kell, hogy legyünk, Testvérek, aminek a legfőbb jellemzője az, hogy ott van az Úr! Ez indítson hálára, és adjon nekünk is minden napra elég erőt, ebbe kapaszkodjunk naponta! Sok minden érhet engem, de velem van az Úr, Izráel Szentje!

Amen.

Imádkozzunk!

Köszönjük Neked hálaadással, Urunk, azokat a próféciákat is, amelyeket nem értünk teljesen, de mégis láthatjuk, hogy lehetnek üzenetei azért a mi számunkra, amelyeket Szentlelked érthetővé tesz, és ami figyelmeztet, fedd, bátorít, és bűnbánatra sarkall és indít bennünket.

Kérünk Téged, hogy áldd meg a Te népedet, amelyet magadnak választottál, elhívtál „*minden ágazatból és nyelvből és népből és nemzetből*”, amely népre az jellemző az itt olvasott ige szerint, hogy Te velük vagy, sőt, nemcsak velük vagy, hanem Te még elől, Te vagy a Pásztoruk, a vezérük, Te vagy a minden mindenekben, és akiknek életére az a jellemző, hogy e szerint szeretnének élni, hogy kedvesek legyenek Neki, hogy méltóan éljenek ahhoz az elhíváshoz, amelylyel az ő vezérük, Pásztoruk, Megváltójuk elhívta őket.

Köszönjük Neked, Urunk, hogy az a Te kegyelmed mindig, amikor lelki ébredés van, hogy a pogányok közül is, akik eddig nem Veled jártak, és nem Veled éltek, többen felkelnek, hisznek az Igének, hisznek a kijelentésnek, és csatlakoznak azokhoz a közösségekhez, ahol Te ott vagy. Akikkel vállalod a közösséget, ahol a Te véred ital, és a Te tested étel lesz a számukra, ahol el tudják mondani azt, hogy „egy Úr, egy keresztség/És egy hit” egyesíti a tagokat. Áldd meg így a gyülekezetünket is, és hadd kérjünk azért, hogy egész közösségünknek és személyes életünknek is hadd legyen kisugárzása ott, ahol vagyunk, ahol élünk!

KI TARTOZIK ISTEN NÉPÉHEZ?

Bocsásd meg, hogyha nem tettünk még Rólad bizonytságot! Bocsásd meg, ha nem nagyon vették észre a szavainkon, gondolkozásunkon, tetteinken, hogy mi Hozzád tartozunk! Hálát adunk Neked, hogyha adtál elég bátorságot, hogy megvalljunk Téged az emberek előtt.

Úr Jézus Krisztus, kérünk, hogy Te tarts mozgásban bennünket, nehogy leüljünk, megpihenjünk, elfáradjunk, nehogy olyan utakat tegyünk, amelyek feleslegesek, hanem olyan úton legyünk, amelyre Te rendelsz bennünket! Köszönjük Neked, hogy a lábunkat Te igazítottad rá erre az útra, és ezen az úton ígéreted szerint megtartasz és megőrzöl bennünket.

Hadd könyörögjünk Hozzád, Urunk, ezért az egész világért! Köszönjük Neked azt, hogy tudhatjuk, semmi sem történik a Te tudtod nélkül. Kérünk, hogy adj a vezetőknek bölcsességet, adj a tudósoknak még nagyobb bölcsességet ahhoz, hogy ezeknek a betegségeknek a gyógymódját, ellenszerét felfedezzék, megtalálják! Tudjuk, hogy ez is Tőled van egyedül. Kérünk mindazokért, akik nehéz területen vannak, akiknek be kell menniük olyan munkahelyre, és nincs választási lehetőségük, ahol vírus van, és elkaphatják vagy veszélyben vannak. Kérünk minden betegért, a körülöttük levő orvosokért, ápolókért, családtagokért, akik talán nem is láthatják őket, nem is találkozhatnak velük.

Fogadd hálánkat ezért a mögöttünk levő hónapért, sok-sok kijelentett és megbizonyított drága segítségéért, Urunk, és köszönjük, hogy holnap egy új hónapot kezdhetünk majd! Te legyél majd velünk annak minden napján! Urunk, Te segíts bennünket, áldd meg betegeinket, gyászolóinkat vigasztalással! Hadd kérjünk Téged, hogy olyan közösség lehessünk, akik valóban boldogan menetelnek a mennyei haza, az általad kitűzött cél felé, ahol tudjuk, hogy Te vársz ránk, és dicsőségében részesítesz!

Kérünk azért, hogy hallgasd meg könyörgéseinket, amiket most csöndben mondunk el Előtted!

Ámen.

463,1-2 ének

1. Isten élő Lelke, jöjj, Áldva szállj le rám,
Égi lángod járja át szívem és a szám!
Oldj fel, küldj el, Tölts el tűzzel!
Isten élő Lelke, jöjj, áldva szállj le rám!

2. Isten élő Lelke, jöjj, légy vezérem itt,
Ó, segíts, hogy hagyjam el bűnök útjait!
Oldj fel, küldj el, tölts el tűzzel!
Isten élő Lelke, jöjj, légy vezérem itt!